

798—c.802

DESIDERANDO MERITOQUE AMANDO AQUILAE ARCHIEPISCOPO HUMILIS LEVITA  
ALCVINUS SALUTEM.

Multa mihi dulcedo fuit ex visitatione venerandae dilectionis vestrae. Licet laborem haberes, tamen ego pietatis tuae consolatione<sup>a</sup> reficiebar, ita ut iuxta beati Benedicti responsum pascha me in tuae dilectionis adventu habere viderer<sup>1</sup>. Sed breve praesentiae diu optatae tempus plangebam; et quantum laetus fui in aspectu faciei vestrae, tantum tristis in abscessu torquebar.

Sed quid ad haec? Tale est huius seculi gaudium nos ad futurum tendere ammonens, quae numquam finem habitura est; sed semel hausta dulcedo semper praesens esse non desinit, ad quam tota mentis alacritate festinandum est. Qualis est illa laetitia, quae nihil perturbationis habebit, numquam finem habere timebit? Haec est in spe modo habenda; post huius vero vitae finem perpetualiter possidenda<sup>b</sup>. Quam felix est illa dilectio inter fratres, quae sine fine vivit, sine fastidio augetur.

Hortare<sup>c</sup>, pater sanctae, filios nostros communes Adhelricum levitam, Adalbertum Magum<sup>2</sup>, et Guntarium pedisecum pietatis vestrae, huic se praeparare dignos caritati. Suade paternis eos oboedire praeceptis; vere fratres esse in Domino et filios aeterni patris, coheredes Christi dei. Non solum pastoralis sollicitudine vobis his haec suadenda sunt, sed omnibus gregis tibi commissi ovibus ingerenda sunt, in sancta caritate et castitate permanere. Mundus in maligno positus est; et multi de veritatis via et fidei praeceptis se avertunt, seculo amplius servientes quam Deo: non considerantes oculum divinae maiestatis super eos ubique vigilare, qui unicuique redditurus est secundum opera sua. Quocirca, clarissime verbi Dei praedicator, insta oportune, inopportune, quia plurimi sanae resistunt doctrinae, se amantes, non sempiterna quaerentes: ex quibus quantos valeas divina opitulante gratia de flammis erue perpetuae perditionis et congrega in caulas Christi ovium, quatenus ex illorum salute tua multiplicetur gloria in die domini nostri Iesu Christi.

Paternitatem vestram pietas divina regere et proficere faciat in domo Dei usque in diem perfectum, dilectissime pater.

## 261.

*Alcvinus Carolo regi per Nathanaelem ex morbo recreatum mittit novi testamenti libros uno codice comprehensos.*

798—803.

30

*Codd. T fol. 38—38' (T\* fol. 34'), L fol. 195—196' a.*

*Edd. Q 20, F 103, J 205. — Migne col. 368.*

DOMINO DESIDERANTISSIMO<sup>b</sup> MERITOQUE AMABILI DAVID REGI ALBINUS  
PRAESENTIS PROSPERITATIS ET AETERNAE BEATITUDINIS IN CHRISTO SALUTEM.

Diu deliberans, quid<sup>c</sup> mentis meae devotio ad splendorem<sup>d</sup> imperialis potentiae vestrae atque augmentum opulentissimi thesauri vestri muneris<sup>3</sup> condignum reperire potuisset — ne ingeniolum animi mei, aliis diversa divitiarum dona offerentibus, otio

260. a) consolationem S 1. b) possedenda S 1. c) quam hortare S 1.

261. a) Lemma: Item ad eundem T\*. b) desiderabili rabili L. c) quit T. d) speldoris L.

1) *Gregor. Dialog. L. II c. 1 (Opp. edd. Benedictini II, 212):* cui (sc. presbytero) vir Dei respondit dicens: Scio quia pascha est, quia videre te merui. 2) *abbatem postea Ferrariensem, de quo cf. supra p. 416 n. 2. Successit ei Aldricus, postea (a. 829) archiepiscopus Senonensis; cf. vitam Alcvinii c. 16 (SS. XV, 193):* suos quos tunc filios nutriebat Adalbertum et Aldricum. 3) *Vana sunt quae de hoc munere sibi effinxit Lorenz, Alcvinii Leben p. 236.*